

"ฉันยินดีและภูมิใจที่ได้เป็นครุคำสอน"

แต่เริ่มเดิมทีเมื่อฉันได้เข้ามารับบทบาทเป็นคุณครูผู้สอนเด็กชั้นอนุบาล ในโรงเรียนคาทอลิกแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ท่านเจ้าของโรงเรียนมีคำริที่จะมีคาบเรียนสอนคำสอนให้กับนักเรียนตัวน้อยๆเหล่านั้นที่นับถือศาสนาคริสต์ได้เรียนคำสอนและได้มารู้จักพระเยซูว่าพระองค์คือใคร แม่พระคือใครเพราะมีรูปปั้นอยู่หน้าโรงเรียน อยู่ในสนามเด็กเล่นซึ่งพวกเขาก็มักจะถามทำครั้ง... ในโรงเรียนมีคุณครูเป็นคาทอลิกหลายท่านและมีการคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมซึ่งฉันไม่ได้ถูกเลือก เพื่อนคุณครูหลายคนพูดว่า...ฉันเป็นคนมีความศรัทธามากเห็นคล้อยสายประจำ สวดสายประจำ ไปฟังมิสซาที่โบสถ์คอนบอสโกทุกอาทิตย์...ทำไมถึงไม่ถูกเลือก แต่บางคนไม่น่าจะได้รับการเลือกไม่เหมาะที่จะเป็นครุคำสอนแต่ก็ได้เป็น...ซึ่งใจฉันก็คิดเช่นเดียวกับพวกเขาในตอนนั้น และฉันก็ได้กลับมาพิจารณาตัวฉันเอง...ในพระวรสารพระวาจาของพระองค์มีอยู่ตอนหนึ่งก็มาสะใจฉัน “จงระวัง อย่าปฏิบัติศาสนกิจของท่านต่อหน้าเพื่อนมนุษย์เพื่ออวดคนอื่น มิฉะนั้น ท่านจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” แล้วตัวฉันเป็นคิงพระวาจาที่กล่าวหรือไม่ แต่ในขณะที่เดียวกันฉันคิดว่าแม้ฉันไม่ได้เป็นครุคำสอนแต่ฉันก็สามารถสอนให้เด็กๆรู้จักพระองค์ นำพระวาจาพระเจ้ามาสอนมาคุยกับเด็กๆได้นี้ และการทำสิ่งนี้ทำให้เด็กๆหลายคนชอบมาอยู่กับฉัน รักฉัน อยากมาโรงเรียน อยากมาหาฉัน ไม่ร้องไห้แล้ว...ซึ่งสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นมานี้ทำให้ฉันรู้สึกดีมากๆ ชอบคุณพระและรักพระองค์มากขึ้น...และอีกสามปีต่อมาฉันก็ได้เป็นครุคำสอน... เมื่อฉันได้มาอยู่ที่โรงเรียนคาทอลิกแห่งใหม่ การคำสอนของฉันมีความเข้มข้นขึ้น มีรูปแบบมากขึ้น เพราะเด็กๆโตขึ้นแต่ก็ยังเป็นวัยที่ต้องปลูกฝังให้เขารักพระอย่างยั่งยืน ให้พวกเขามีความศรัทธาในพระเจ้า แม่พระ พระเยซูคริสต์ ให้พวกเขาเข้าใจในพระองค์ “ข้าพเจ้าวางใจในพระองค์ ข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือแล้ว” ...รู้จักที่จะขอบคุณพระองค์... เห็นความรักของพระที่ยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เรา มีความซื่อสัตย์ มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือทุกคนบนโลกนี้ “จงเป็นผู้เมตตากรุณาดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเราเกิด”...ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา...เช่นกัน และสิ่งที่จะขาดหายไปไม่ได้เลยคือการอธิษฐานภาวนา รำพึงถึงพระในทุกๆวัน ตั้งแต่ลืมตาตื่นขึ้นจนถึงเวลาเข้านอน ทั้งในยามทุกข์และยามสุข...”จงอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอเถิด อย่าละเลยที่จะขอบพระคุณ...” ฉันรู้สึกดีใจประทับใจที่ได้เห็นเด็กๆ ที่นำคำสอน พระวาจาของพระเจ้า ที่ผ่านโดยฉันมีความเชื่อฟังและนำไปปฏิบัติ แม้เมื่อเติบโตใหญ่ไปไกลโพ้น เมื่อมีโอกาสพบเจอก็ยังจำกันได้และนำไปใช้แก้ปัญหาชีวิต และพระองค์ยังเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของพวกเขาตลอดมา

ในช่วงชีวิตหนึ่งของฉัน ที่ฉันได้รับโอกาสเป็นผู้ที่นำพระวาจาของพระเจ้าถ่ายทอด แบ่งปันให้กับเด็กๆ ได้เข้าใจ ซาบซึ้ง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร้ายๆให้กลายเป็นการทำความดีขึ้นมา จากการฟังพระวาจาของพระเจ้า รู้จักคิด ไตร่ตรอง แล้วเด็กๆ ยินดีที่จะนำไปปฏิบัติตาม นำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้...เป็นสิ่งที่ฉันรู้สึกยินดีและภูมิใจที่สุดที่ได้เป็นครุคำสอน ได้เป็นผู้ที่ให้ความรักความปรารถนาดีกับผู้ที่ไม่รู้จักพระองค์ให้รู้จักและรักพระองค์ : “ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราเช่นนี้ เราก็ควรจะรักกันด้วย ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้า แต่ถ้าเรารัก

กัน พระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเรา และความรักของพระองค์ในเราก็จะสมบูรณ์ “ งานภารกิจต่างๆที่ฉันได้ทำก็ถือว่าเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงประทานให้ฉันด้วย เช่นกัน.

นางสาวกานา ย่านประยงค์ : ครูคำสอน

โรงเรียนเซนต์ดอมินิก

